

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **A. H.**, proti žalovanému: **Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci**, se sídlem U Soudu 540/3, Liberec, o žalobě proti usnesení žalovaného ze dne 9. 1. 2019, č. j. 59 A 2/2019 - 35, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočky v Liberci ze dne 2. 4. 2019, č. j. 59 A 30/2019 - 41,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal kasační stížnost proti v záhlaví uvedenému usnesení, kterým krajský soud odmítl „žalobu“ proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočky v Liberci ze dne 9. 1. 2019, č. j. 59 A 2/2019 - 35.

[2] Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost je nepřipustná. Rozhodnutí soudů vydaná v soudním řízení (jako usnesení krajského soudu, které stěžovatel napadl „žalobou“ ve správním soudnictví) nejsou rozhodnutími správních orgánů v oblasti veřejné správy, a proto nemohou být přezkoumávána ve správním soudnictví.

[3] Vzhledem k těmto skutečnostem Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s. ř. s.“), ve spojení s § 120 téhož zákona.

[4] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** přípustné žádné opravné prostředky.

V Brně dne 20. května 2019

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu